

ко^а. „Айде отъ тука цѣрква Катунке!“ Та го фарлі'е Катум Егюнче.
М. 79.

Їсда? *союзъ* развѣ? Еда чловѣкъ за робство 'ѣ стъзданъ! *Гн. 43.*
Еда днешни Французи, Германцы и Англичани изъ първо си начяло
пѣ сж' были скытници? *Гн. 199.*

Їсдвѣ Едвѣ *нар. лишъ, едва, мало:* Старци-ти прѣкарувать едва
малко часове въ равномѣренъ, спокоенъ сънтъ. *Л. Д. 1873 р. 75.*
Хора, кои-то спятъ малко могатъ едва слабо да устоятъ срѣщу врѣд-
ны-ты вліянія. *ib. р. 76.* Едва ли имахъ надѣжда, че тя ще може
да живѣе толкова време. *Л. Д. 1875 р. 138.* Дириха много вода и
едва намериха единъ въбелъ безъ кутелъ. *Ч. 247.* Туй движеніе той
извърши толкови бържи и искусно, щото то едва показавше явно ос-
троуміе-то му и бодростъта му (*que cette retraite montra combien*).
Т. 279.

Їсдвѣмъ Едвѣмъ *нар. тоже, что* едва. Въ цѣли regimentи
имаше едвѣмъ двѣ три пушки. *Л. Д. 1871 р. 227.* Едвѣмъ мир-атъ
бѣше склученъ, той вече трѣсяше узрокъ за да го развали. *Р. 10.*
Този хамалинъ—идвѣмъ си вади сѣкидѣвнѣятъ хлѣбъ съ голѣми макы
и трудове. *Х. II, 8.*

Їде-гдѣ-си *нар. тамъ-то и тамъ-то, туда-то и туда-то:* Да не
бы да ся рѣче че еде-гдѣ-си пѣма дѣвическо училище. *Л. Д. 1869 р.*
155. Той му кажи тугава да доди скоро смражтъ сжсъ жина-тж еди-де
си. *Ч. 251.*

Їде-какъ *нар. кое-какъ. И тѣ (имѣніи) отивать* еде-какъ. *Л.*
Д. 1870 р. 107.

Їде-кой Едекой-си *мѣстоим. такой-то, кто-то, кто-нибудь:*
Единъ да ходи петъ за четери, а другъ изъ кръчмѣ-тж да не излиза,
а пакъ еде-кой лукавъ, или грабителъ и изѣдникъ или съ други та-
квы душевны дарбы надарены. *Л. Д. 1869 р. 108.* Въ піянство става
на тогова сынъ-тѣ блудный сынъ, на оногова хайдукъ, а пакъ на еде-
кого-си разсиши кѣщѣ. *Л. Д. 1869 р. 115.* Тръговецъ-тѣ да познае
негово-то мѣсто за что бы было сгодно, а еде-кое-си за что. *Л. Д.*
1869 р. 189. Намъ и да ся чини, че еде-коя си звѣзда не ся помѣща,
то не е истина. *Л. Д. 1872 р. 99.* Въ еде-кой-си случай. *Л. Д. 1874*
р. 172.

Їде-що-си *мѣст. что-то, что* нибудъ: Господаръ-тѣ и господа-
рица-та кога видятъ, че еде-що-си е злѣ направено, тѣи откажнѣтъ на
чловѣка. *Л. Д. 1869 р. 210.*